

NUMER 11

GRUDZIEŃ 2013

kulturka28@gmail.com

W NUMERZE

Historia Świętego
Mikołaja

Dzień Życzliwości

Tradycja ubierania choinki

Jarmark Bożonarodzeniowy

Pomysł na prezent

Sławni dyslektycy

Artystyczna dusza

Ciąg dalszy opowiadania
Emila Chmielewskiego

Baterie do telefonów
kiedyś i dziś.

Magia słowa

Śmiejmy się

Sudoku

Kącik kulinarny; jak
przygotować pierniczki

Kalendarz
na grudzień 2013

Komiks

// Kulturka

GAZETKA UCZNIÓW GIMNAZJUM NR 28 WE WROCŁAWIU

Idą Święta

CUDOWNYCH

ŚWIĄT BOŻEGO NARODZENIA.

ROZINNEGO CIEPŁA, WIELE RADOŚCI

I WYMARZONYCH PREZENTÓW POD CHOINKĄ

ŻYCZY

REDAKCJA KULTURKI

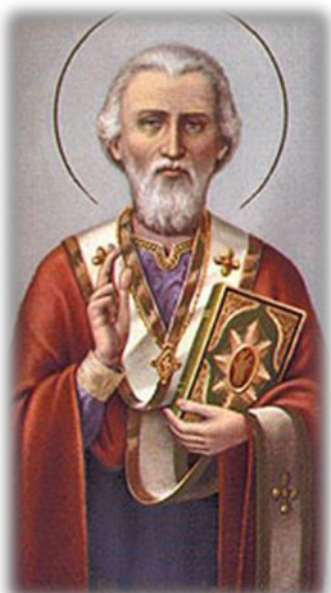

Historia Świętego Mikołaja

Nie latał saniami zaprzęgniętymi w renifery. Nie miał też czerwonego stroju i czapki. Święty Mikołaj był biskupem Miry i w ikonografii przedstawiany jest w infule na głowie i z pastorałem w ręku. W rocznicę jego śmierci, 6 grudnia, obchodzimy Mikołajki – dzień obdarowywania się prezentami.

Biskup Miry urodził się w Patarze na terenie obecnej Turcji około 270 roku. Od najmłodszych lat Mikołaj był bardzo pobożny i chętnie pomagał ubogim, co było o tyle łatwiejsze, że jego rodzice byli bardzo zamożnymi ludźmi. Pewnego dnia dowiedział się, że jeden z mieszkańców Patary popadł w biedę. Wychowywał on trzy córki, które z braku pieniędzy nie mogłyby wyjść za mąż. Mikołaj wrzucił im przez okno sakiewkę z pieniędzmi, co uchroniło je przed biedą. Gdy został biskupem, zasłynął wśród wiernych jako dobroczyńca i gorliwy duszpasterz.

Te i wiele innych cudownych historii o życiu biskupa Miry przyczyniły się do jego beatyfikacji i na zawsze rozsławiły jego imię jako orędownika biednych i potrzebujących pomocy.

Klaudia Wysocka

Źródła: edulandia.pl

Dzień Życzliwości

21 października w naszej szkole obchodziliśmy Dzień Życzliwości. Zadaniami uczniów wszystkich klas było ułożenie hasła zachęcającego do bycia życzliwym oraz przygotowanie orderu życzliwości.

W tym dniu obowiązywał żółty element ubioru. Na znak bycia życzliwym każdy nauczyciel i uczeń otrzymał przy wejściu do szkoły uśmiechniętą naklejkę symbolizującą ten dzień.

Prace każdej klasy zostały ocenione przez powołaną w tym celu komisję.

Prace można obejrzeć na ścianie na pierwszym piętrze.

Natalia Solecka

//Kulturka | Gazetka Uczniów Gimnazjum nr 28

im. Kawalerów Orderu Orła Białego we Wrocławiu, redagowana w ramach zajęć koła dziennikarskiego, pod opieką nauczycieli: Joanny Bartków, Łukasza Gregorowicza

Zespół Redakcyjny:

Agnieszka Barton, Patrycja Fedorszczak, Kamil Kowalski, Natalia Solecka, Monika Szymańska, Kamil Węgrzyn, Klaudia Wysocka
e-mail: kulturka28@gmail.com

Tradycje ubierania choinki

Na pewno każdy z was zastanawia się, skąd wzięła się tradycja ubierania choinki. Otóż początki tej tradycji narodziły się w dawnej prowincji cesarstwa niemieckiego, w Alzacji, gdzie w wigilijny dzień, drzewka zdobiono jabłkami i różnego typu papierowymi ozdobami. Następnie pomysł ten spodobał się w Anglii i we Francji a na końcu Europy Południowej. W Polsce ten obyczaj stał się sławny na przełomie XVIII i XIX wieku, ale początkowo wyłącznie w miastach.

CIEKAWOSTKA:

Nie bez powodu choinka stała się symbolem świąt. Mówi o tym teoria, że gdy Jezus narodził się w stajence, otaczały ją świerki.

Klaudia Wysocka

Jarmark Bożonarodzeniowy

Kilka dni temu razem z przyjaciółkami postanowiłam udać się na *Jarmark Bożonarodzeniowy*, który stał się już tradycją naszego miasta. Jest on otwarty od 22 listopada, a potrwa do 22 grudnia. W tym roku obejmuje cały Rynek (Pierzeja południowa, północna i wschodnia), ulicę Świdnicką (od Rynku do *przejścia podziemnego*) oraz ulicę Oławską (od Rynku do skrzyżowania z ulicą Szewską).

Zwiedziłyśmy wiele stoisk. Na jednych można było zakupić przeróżne ozdoby świąteczne: bombki, światelka na choinkę, aniołki duże, jak i małe oraz stroiki na drzwi i okna. Ponadto każdy może zaopatrzyć się w najróżniejsze prezenty, dla całej rodziny. Jednym z bardzo przydatnych подарunków na zimne dni mogą być czapki, szaliki, rękawiczki oraz swetry. Łatwo znajdziemy tam przeróżne pomysły na podarki dla mamy czy babci, bowiem sprzedawana jest tam biżuteria srebrna, jak i bursztynowa. Jeszcze na innym stoisku można zaopatrzyć się w torebki, obrusy i serwetki na stół.

Po pewnym czasie zwiedzania Jarmarku, każdy z pewnością zdąży zgłodnieć, ale to nie problem, bowiem znajdują się tam przeróżne stoiska z jedzeniem takim jak: tradycyjne wędliny i sery, kielbasy. Natomiast na rozgrzanie można zjeść ciepły żurek, bigos lub też napić się grzanego wina (wyłącznie dorośli). Dla dzieci *Jarmark* oferuje słodkie przysmaki: watę cukrową, gofry, pączki, owoce w czekoladzie oraz gorącą czekoladę.

Ponadto na jarmarku żadne dziecko nie może się nudzić. Przygotowano dla nich *Bajkowy Lasek*, w którym można wysłuchać pięknych baśni. Oprócz tego maluchy mogą pojeździć na karuzelach i skorzystać z innych tego typu atrakcji. Często jest tak, że szukamy zabawek w różnych sklepach, ale w tym roku może być inaczej. Znajdziemy je na naszym Jarmarku.

Warto też szukać żywych krasnali, bowiem można zrobić sobie z nimi zdjęcie nie zabierając ze sobą aparatu fotograficznego. A następnie po powrocie do domu wejść na stronę internetową jarmarku w zakładkę *Pamiątka* i wpisać w wyszukiwarkę godzinę, o której zrobiono zdjęcie. Następnie odszukać swoje i zapisać na komputerze. W ten sposób zyskasz nową pamiątkę z Wrocławia.

Myślę, że każdy, kto jeszcze w tym roku nie odwiedził tego wspaniałego miejsca, powinien to zrobić. Zacerpnie tam na pewno świątecznego ducha oraz spędzi czas w miłej atmosferze.

Możecie go odwiedzić codziennie w godzinach od 10⁰⁰ do 21⁰⁰.

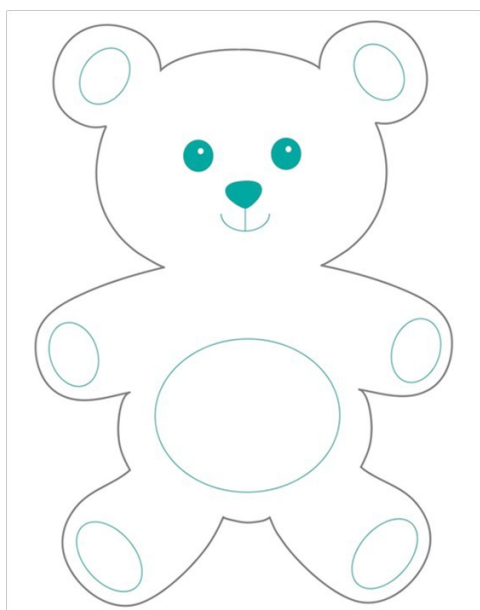

Pomysł na świąteczny prezent

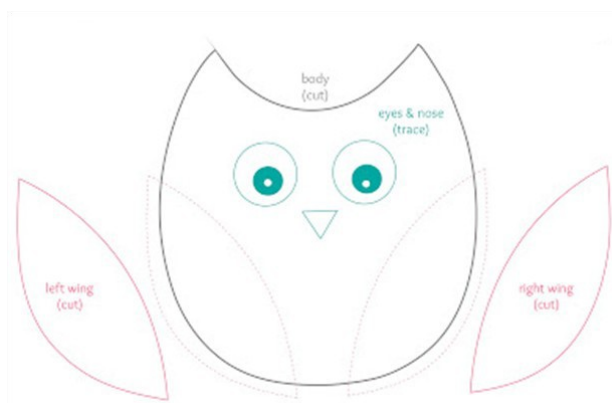
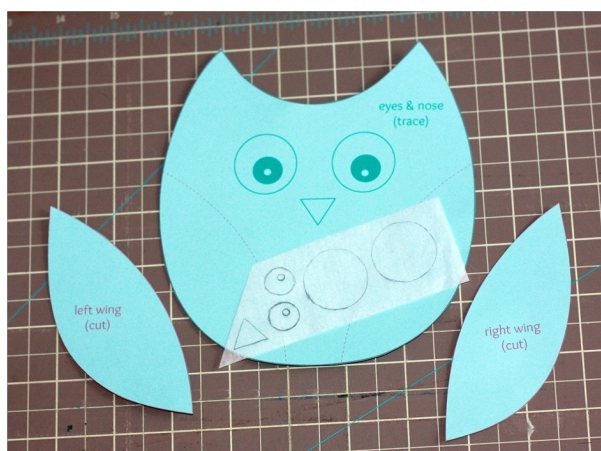
Już niedługo święta, a ty nadal nie wiesz co dać swoim najbliższym? Może w tym roku warto dać im coś innego, zrobionego własnoręcznie. Mam dla was dosyć prostą propozycję na udany prezent, za niewielką cenę- ozdobę z filcu. Do jej zrobienia potrzebne są tylko: szablon, filc, nożyczki, klej (najlepiej magic), wata, igła i nici.

Sposób wykonania:

1. Przygotuj wszystkie materiały. Zastanów się jakie kolory ma mieć twoja ozdoba.
2. Przygotuj nić, która nie kontrastuje z kolorem ozdoby.
3. Wytnij szablon z kartonu a następnie za jego pomocą narysuj delikatnie ołówkiem kontur wszystkich elementów ozdoby na filcu.
4. Wytnij elementy.
5. Zszyj ciało i wsadź do środka watę.
6. Przyklej wszystkie elementy do ciała.
7. Gotowe!

Patrycja Fedorszczak

Sławni dyslektycy

Hans Christian Andersen (1805–1875)

Pisarz duński, autor najpiękniejszych baśni, był dyslektykiem. Nawet jako osoba dorosła nigdy nie nauczył się pisać poprawnie i jego manuskrypty zawierają wiele błędów charakterystycznych dla dysleksji. W jednym z listów pisze o swoim nauczycielu: „Codziennie okazuje mi niechęć, a gdy w niedzielę rano przynoszę mu moje łacińskie ćwiczenia, przy każdym błędzie wstrząsa moją duszą, mówiąc mi najstraszliwsze prawdy. [...] Poprzedniej niedzieli przyniosłem moje zadania, a on, rozgniewany błędami, zawołał: >>Przy maturze dostanie pan pałę za takie zadanie. Sądzi Pan, że jedna litera nic nie znaczy, że to obojętne, czy napisze pan >>e<< czy też >>i<<? [...] Ma pan najbardziej tępy łeb, jaki kiedykolwiek widziałem, i w dodatku jeszcze pan sobie wyobraża, że pan coś wart...<<”.

Artystyczna dusza

Właśnie jestem w mojej ulubionej kawiarni i czekam na swoją przyjaciółkę, Natalię Solecką. Obiecała mi, że porozmawia dziś ze mną na temat swojej pasji- MALARSTWA

Klaudia Wysocka: Cześć Natalio, dziękuję, że zgodziłaś się na ten wywiad, może przejdźmy do niego od razu.

Natalia Solecka: Dobrze, zacznijmy.

K.W: Dlaczego akurat sztuka? Czy to było tak, że od zawsze chciałaś zostać artystką, czy przyszedł ci ten pomysł z czasem?

N.S: Już od zawsze wiedziałam, że zostanę w przyszłości malarką, gdyż jest to moja pasja. W domu często rysuję, i moja rodzina widzi jaki mam talent, czasami bliscy mówią mi nawet, że urodziłam się z pędzlem w ręku.

K.W: Czym jest dla ciebie sztuka?

N.S: Trudno jest odpowiedzieć na to pytanie, zwłaszcza, że każdy będzie miał swoją odpowiedź. Dla mnie jest ona odzwierciedleniem moich myśli, dzięki niej wszystko to, co czuję mogę przenieść na papier.

K.W: Kogo uważasz za mistrza malarstwa?

N.S: Osobiście moim mistrzem malarstwa jest Jan Matejko, i nie chodzi mi tu tylko o jego precyzyjne wykonanie prac, lecz także skłonność do komponowania tłumnych, wielopostaciowych scen, a także pięknych portretów.

K.W: Jakimi technikami najchętniej rysujesz?

N.S: Z wielką przyjemnością tworzę portrety malowane ołówkiem, bo to one najładniej mi wychodzą.

K.W: Kogo najczęściej umieszczasz na swoich portretach?

N.S: Najczęściej jest to moja rodzina i przyjaciele, mówiąc w skrócie, osoby mi bliskie.

K.W: Czy w sztuce talent jest najważniejszy?

N.S: Talent jest ważnym elementem malarstwa, lecz bez ciężkiej pracy niczego nie osiągniemy. Każdego dnia trzeba ćwiczyć, by nasze słabe strony stały się jak najmniej widoczne a nasze atuty wyraźne.

K.W: Kiedyś udało mi się porozmawiać z dwiema malarkami. Obie kobiety powiedziały mi, że aby osiągnąć sukces w dziedzinie artystycznej, potrzeba bardzo dużo ciężkiej pracy i czasu. Czy to cię nie zniechęca w dalszych marzeniach o malarstwie?

N.S: Mam świadomość tego, że sztuka jest wymagająca i, aby zostać artystką, będę musiała poświęcić sporo czasu, lecz pomimo tego nadal będę szła w tym kierunku i będę się starała być jak najlepsza.

K.W: Jakie jest twoje artystyczne marzenie?

N.S: Chciałabym móc malować do końca swojego życia.

K.W: Dziękuję ci za ten wywiad i życzę dużo cierpliwości i wytrwałości w sztuce.

N.S: Ja również dziękuję.

Klaudia Wysocka

ciąg dalszy nastąpił

- Jak tu pięknie i spokojnie – zachwyciłam się- Gdybym miała więcej czasu, z chęcią spędzałabym tu każdą wolną chwilę razem z tobą.

- Nie wiń się, masz swoje obowiązki, zresztą tak jak ja – mówiła, patrząc na mnie – Ale mogłybyśmy przychodzić tu raz na jakiś czas.

- Masz rację. – zgodziłam się z nią – Ale teraz usiądźmy i zjedźmy, zgłodniałam od tego całego chodzenia. Po jedzeniu wróciłyśmy do domu i przebrałyśmy się. Czas odpoczynku minął i czekała na nas praca. Ja zarabiałam jako pokojówka u kupca, który zajął się nami po śmierci rodziców, a Weronika jako pomocnica mistrza cechu kupieckiego. Nasi pracodawcy byli dobrymi ludźmi i dobrze nam płacili, co pozwalało nam na utrzymanie domu i odkładanie czegoś na zakupy i niespodziewane wydarzenia. Jednak praca pokojówki nie należała do najłatwiejszych i trzeba było wszystko dokładnie wykonywać: zetrzeć kurze, wyprać ubrania, zrobić obiad... Lubiłam jednak tą pracę, gdyż mogłam pomóc osobie, która zajęła się nami po śmierci rodziców. Był on dla mnie drugim ojcem i nigdy nie zdołałabym odplacić jego dobroci. Wyszłam z jego domu i skierowałam się z powrotem do mojej dzielnicy. Robiło się już ciemno i słychać było urywane śmiechy z karczm. Nagle przede mną coś rozbłysło i pojawił się człowiek ubrany cały na czarno. Nie wierzyłam moim oczom, gdy odezwał się do mnie:

- Witam cię, Livio. Długo cię szukałem, ale widać szczęście było po mojej stronie. – powiedział, uśmiechając się.

Byłby uważany za przystojnego, gdyby nie trzy cechy: dało się wyczuć od niego złowieszczą aurę, która wprowadzała cię w strach, ale wzbudzała także ciekawość. Kolejnym niezwykle elementem był ogień w jego oczach, w których można by utonąć i zapomnieć się. Jednak ostatni element najbardziej oddawał jego inność: iskry! Gdy tylko wiał lekki powiew wiatru, otaczała go chmura światła, a podczas ruchu, jego sylwetka zdawała się błyszczeć.

Otrząsnęłam się z zachwytu i ciekawości i zapytałam go:

- Kim jesteś? I czego ode mnie chcesz? – powiedziałam, patrząc z nieufnością/

- Nazywam się Vis i przyszedłem po twoją siostrę. Nie patrz na mnie z taką furią. To twoja własna wina: w końcu jesteś półdemonem! Raz na dziesięć lat szczęścia stracisz jedną z ukochanych osób. Dziś przyszła kolej na nią. Ale jeśli chcesz ją ocalić, dam ci wybór: służ mi do końca świata, a obiecuję, że twoja siostra zginie ze starości i w szczęściu. – powiedział mężczyzna swoim pięknym głosem.

- Dobrze, pójdę z tobą, ale chce jakiegokolwiek potwierdzenie, że dotrzymasz słowa! – krzyknęłam bezsilnie.

- Oto nasz kontrakt, ukochana. Po podpisaniu, poznasz nowe oblicze świata. – rozpoczął na nowo demon. – A teraz weź moją rękę i wyjdź do świata pełnego tajemnic i magii... Chwyciłam go za rękę, jednak zatrzymałam się nagle i powiedziałam:

- Daj mi jeszcze pożegnać się z Weroniką. – powiedziałam.

- Jak sobie życzysz! – odpowiedział, uśmiechając się.

Wróciłam do domu i pożegnałam moją siostrę na zawsze, mając nadzieję, że będzie szczęśliwa w przyszłości. Spojrzałam na Visa i przeszłam z nim przez tajemniczy portal. Miałam jednak dziwne przeczucie, że to powinien być mój dom, a moje życie zacznie się tak naprawdę właśnie teraz. Czy gdybym mogła cofnąć się w czasie, wybrałabym inną drogę? Nie, dalej podążylabym za tym tajemniczym mężczyzną. Bo kto mógłby wiedzieć, że zakochałam się w demonie.

Emil Chmielewski

Baterie do *komórek* kiedyś i dziś

Wiele lat temu, gdy kupowało się nowy telefon, potrzebna była procedura formowania baterii. Często jest błędnie nazywana przez ludzi formatowaniem. Formowanie polegało na trzykrotnym naładowaniu baterii, po wcześniejszym jej rozładowaniu. Dzięki takiemu zabiegowi bateria osiągała swoją maksymalną pojemność. Ważne było, aby w trakcie ładowania nie ruszać telefonu przez 14 godzin, bo tyle zazwyczaj trwało ładowanie. W dzisiejszych telefonach bateria jest w małym stopniu naładowana, umożliwia to włączenie urządzenia i jego rozładowanie. Wystarczy tylko raz naładować telefon do pełna i bateria osiąga swoją całkowitą pojemność. Najczęściej stosowane są baterie litowo – jonowe. Kiedyś były to kadmowo – niklowe lub niklowo – wodorkowe. Najlepszym rozwiązaniem jest doładowywanie telefonu, nawet, gdy bateria jest nierozładowana, dzięki temu bateria wolniej się zużywa. Nie zaleca się używać telefonu, na zewnątrz, gdy temperatura powietrza jest ujemna, ponieważ traci ona kilka procent swojej pojemności. Najnowszym wynalazkiem są baterie, które ładują baterie bezprzewodowo. Według mnie nie jest to jednak dobre rozwiązanie, ponieważ w ten sposób wydzielana jest duża ilość ciepła, która powoduje spadek wydajności urządzenia.

Zalety aktualnych akumulatorów:

- coraz mniejsze wymiary
- wzrost pojemności
- mniejsza szkodliwość dla środowiska

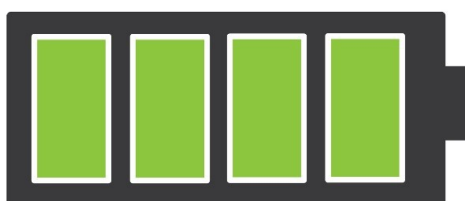
Wady aktualnych akumulatorów:

- zmniejszająca się pojemność wraz z upływem czasu
- im większa pojemność, tym większe wymiary

Sposoby przedłużenia żywotności baterii:

- w miarę możliwości przechowywać w temperaturze pokojowej
- gdy nie będziemy używać telefonu przez dłuższy czas, warto naładować baterię do minimum 50%

Gdy bateria będzie za bardzo zużyta, nie pozostaje nic innego jak jej wymiana.

Kamil Kowalski

Magia Słowa — konkurs recytatorski

Julian Tuwim (ur. 13 września 1894 w Łodzi, zm. 27 grudnia 1953 w Zakopanem) – polski poeta żydowskiego pochodzenia, pisarz, autor wodewili, skeczy, librett operetkowych i tekstów piosenek; jeden z najpopularniejszych poetów dwudziestolecia międzywojennego.

W roku 2013 upływają dwie ważne rocznice związane z postacią Juliana Tuwima: sześćdziesięciolecie śmierci poety i stulecie jego debiutu literackiego.

Juliana Tuwima już od początku lubiły wszystkie dzieci, ponieważ jego wiersze uczyły i dostarczały dużo zabawy.

Wiersze pokazywały nie tylko dzieciom lecz także dorosłym sens życia i twórczość kabaretową, w tym skecze i piosenki.

26 listopada w Gimnazjum nr 28 we Wrocławiu odbył się konkurs recytatorski pt. *Magia słowa*, którym brałem udział i recytowałem wiersz pod tytułem *Nauka*.

Nastrojowa muzyka i pozapalane świece dawały temu wydarzeniu doskonały klimat.

Recytowano różne, przepiękne wiersze (rymowane, śmieszne i poważne).

Pierwsze miejsce zajęła Julia Skorupska z kl.1f

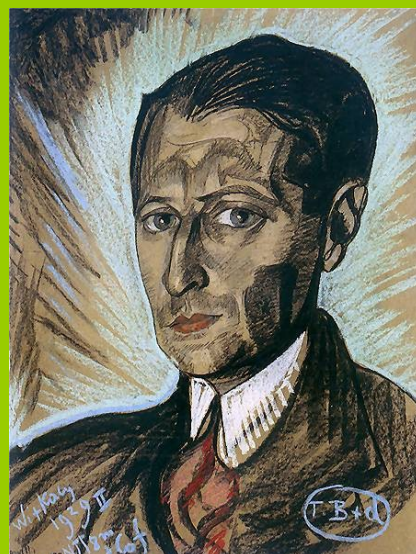
Drugie miejsce zajęła Emilia Kamińska z kl.1f

Trzecie miejsce zajęła Anna Świerczek z kl.3f

Wyróżnienia otrzymały:- Olga Balicka z kl.3c oraz Karolina Zalewska z kl. 3f

Gratuluje serdecznie wszystkim uczestnikom i życzę dalszych sukcesów.

Kamil Węgrzyn

Śmiejmy się :)

- Wysoki Sędzio, jestem niewinny!

- Wszyscy tak mówią

- No widzi pan, panie sędzio, skoro tak mówią, to musi być prawda.

- Mamo, mój chłopak wyrządził mi krzywdę.

Chciałbym się zemścić.

Co mam zrobić?

- Wyjdź za niego!

Jadą dwie blondynki windą. Nagle winda zatrzymuje się między piętrami. Jedna blondynka krzyczy w niebogłosy, a druga siedzi cicho.

Wreszcie ta pierwsza mówi:

-Krzyczymy razem, to może nas ktoś usłyszy.

Na to druga:

- Razem! Razem! Razem!

Piotrze—mówi Pan od matematyki—na jakiej podstawie, że ćwärtka może być większa od połówki?

- A niech pan porówna ćwärtkę słonia i połówkę myszy!

Przychodzi zezowaty facet do zezowatego lekarza. Lekarz, krzyczy:

Mówiłem, nie po dwóch, pojedynczo proszę!

Na to pacjent:

- Ja nie do pana, doktorze, ja do tego drugiego!

Sudoku na rozruszenie

	4			7				
7			3					9
	5		2		9	4		3
6	1		9					
				5				
					4		1	5
4		3	8		1		2	
5					3			4
				9			6	

Kącik kulinarny

Jak przygotować pierniczki?

Pierniczki najlepiej przygotować wcześniej - kilka dni przed świętami i zamknąć w szczelnym, metalowym opakowaniu, gdyż zaraz po upieczeniu mogą zrobić się twarde. Z czasem zrobią się miękkie i bardziej kruche, w sam raz, by trafić na świąteczny stół. Ich przygotowanie jest bardzo proste a wycinanie kształtów i dekorowanie jest zawsze świetną zabawą dla dużych i małych.

Składniki:

200 g masła
200 g cukru
2 jaja
1/2 szklanki płynnego miodu
1 łyżeczka esencji waniliowej
utarta skórka z cytryny
500-700 g mąki
1.5 łyżeczki proszku do pieczenia
2 łyżki przyprawy do pierników
1 łyżeczka mielonego imbir

Przygotowanie:

Masło z cukrem wymieszać dokładnie mikserem. Dodać jaja, miód, wanilię i skórkę cytryny. Wymieszać mąkę z proszkiem do pieczenia i przyprawami. Dodać do masy maślanej i szybko wymieszać, aż składniki się połączą. Włożyć ciasto do lodówki na godzinę (można zostawić na noc). Kiedy stwardnieje, podzielić na cztery części i rozwałkować na placki o grubości 3 mm. Wyciąć foremką ciastka i ułożyć na blasze, na natłuszczonym pergaminie. Wstawić do piekarnika o temp. 180 st. C, piec 15 minut, aż się zrumienią. Ostudzić i udekorować lukrem.

Grudzień 2013

Pn	Wt	Śr	Cz	Pt	So	N
						1
2 Świątowy Dzień Walki z Uciskiem	3 Dzień Naftowca i Gazownika	4 Barbórka	5 Międzynarodowy Dzień Wolontariu-	6 Mikołajki	7 Międzynarodowy Dzień Lotnictwa	8 Dzień Kupca
9 Dzień Dziewic	10 Dzień Bota	11 Dzień Chruścików	12	13 Dzień Telewizji dla Dzieci	14	15
16	17 Dzień bez Prze- kleństw	18 Międzynarodowy Dzień Emigrantów	19	20 Dzień Ryby	21 Początek astronomicznej	22
23 Świątowy Dzień Snowboardu	24 Wigilia Dzień Raju	25 Boże Narodzenie	26 Boże Narodzenie	27	28 Międzynarodowy Dzień Pocałunku	29 Świątowy Dzień Różnorodności
30	31 Sylwester Dzień bez Bieleziny					

